

ORBIS TERRARVM.

HÆC TABULA comprehendit & exhibet totius Orbis terrarum & circumambientis Oceani effigiem, quem vniuersum terrarum Orbem veteres (quibus nouus nempe Orbis nondum innotuerat) in tres partes diuisere: in Africam scilicet, Europam, & Asiam: Sed inuenta America, eam pro quarta parte nostra ætas adiecit: quintamque expectat sub Meridionali cardine iacentem. Gerardus Mercator Geographorum nostri temporis coryphæus, in sua nunquam satis laudata Vniuersali Tabula, hunc Orbem terrarum in tres continentes distinguit: primam vocat eam, quam Veteres diximus in tres partitos fuisse, & vnde humanum genus originem sumpsisse ex sacris litteris constat: secundam, quam hodie Americam vel Indiam Occidentalem vocamus: tertiam dicit terram Australem, quam nonnulli Magellanicam nuncupant, paucis hætenus littoribus detectam. Hunc Orbem continere in circuitu, quo maximè patet, milliaria Germanica 5400, siue Italica 21600, antiquitas docuit, idemque recentior asserit ætas. *Atque hæc tot portiones terræ, (vt Plin. in 11. Naturæ lib. inquit) imò verò, vt plures tradidit, mundi punctus (neque enim est aliud terra in vniuerso) hæc est materia gloriæ nostræ, hæc sedes: hic honores gerimus, hic exercemus imperia, hic opes cupimus, hic tumultuatur humanum genus, hic instauramus bella etiam ciuilia, mutisque cadibus laxiorem facimus terram. Et vt publicos gentium iuratos transeam, hæc in qua conterminos pellimus, furtoque vicini cespitem nostro solo affodimus, vt qui latissime rura metatus fuerit, vltraque fines exegerit accolæ, quota terrarum parte gaudeat? vel cum ad mensuram avaritiæ suæ propagauerit, quam tandem portionem eius defunctus obtineat? Hætenus ille.*

Huius Terræ, Oceanique situm, Regionum dispositionem, sinuumque anfractus, gentiumque mores, & quicquid cognitione in iis ac scitu dignum videbatur, describere aggressi sunt ex Veteribus.

PTOLEMÆVS ALEXANDRINVS;
C. PLINIVS SECVNDVS. 3. 4. 5. 6. lib. Natural.
historiæ;
ARISTOTELES DE MVNDO, ad Alexand.
STRABO xvij. libris;
SOLINVS POLYHISTOR;
POMPONIVS MELA;
DIONYSIVS APHER, & eius Commentator
EVSTATHIVS;
APVLEIVS, in libello De mundo;
DIODORVS SICVLVS, lib. 5. priorib. Bibliothecæ;
MARTIANVS CAPELLA;
PAVLVS OROSIVS, in fronte suæ historiæ;
BEROSVS descripsit Orbis Antiquitates;
ANTONINVS AVGVSTVS, (si verus est titulus)
Itineraria;
STEPHANVS, eius Vrbes;
VIRIVS SEQVESTER, ordine Alphabetico, eius
Flumina, Fontes, Paludes, Nemora, Montes,
Gentes.

Ex recentioribus,

RAPHAEL VOLATERRANVS;
ABILFEDEA ISMAEL, lingua Arabica;
IOANNES HONTERVS;
BARTHOLINVS libro 8. Auftriados;
SEBASTIANVS MVNSTERS;
ANTONINVS Archiep. Florentinus, in opere histo-
rico Titulo 1. Cap. 3.
DOMINICVS NIGER;
IOANNES AVENTINVS, Boiorum Ann. lib. 2.
IOANNES CAMERS, in Solinum;
GEORGIVS RYTHAIMERS;
IOACHIMVS VADIANVS;
PETRVS IOANNES OLIVARIVS in Melam;

LAVRENTIVS CORVINVS NOVO.
ANTONIVS VERONENSIS;
GVALTERVS LVDOVICVS, in Speculo Orbis;
ISIDORVS HISPALENSIS;
MICHAEL VILLANOVANVS, in Ptolemæum;
ZACHARIAS LILIVS VICENT.
HIERONYMVVS GIRAVA, Hispanicè;
ALEXANDER CITOLINVS, in Typocosmia
Italica lingua;
VICENTIVS GALLVS, in Speculo historiali lib. 2.
GVILIELMVS POSTELLVS;
IOANNES MANDEVILIVS, & eius comes
ODERICVS à FORO IVLII;
GAUDENTIVS MERVLA, lib. 5. Memorabilium;
FRANGISCVS MONACHI, in Epistola ad Archiep.
Panormitanum.
ANDREAS THEVETVS, sed Gallica lingua.
ANTONIVS PINETVS, Gallica lingua descripsit,
& iconibus exhibuit quamplurimas (vt titulus ha-
bet) tam Europæ, quam Africa, Asia, & Noui Or-
bis Regionum, Urbium, Opidorumque Tabulas.
IVLIVS BALLINVS, celeberrimum totius Orbis Vr-
bium Icones edidit, cum earundem breui historica
enarratione, Italica lingua. Idem præstitit
GEORGIVS BRVNO, Latine, ac multo ornatiùs, di-
ligentiùsque.
BENEDICTVS BORDONIVS totius Orbis Insulas,
idem
THOMAS PORCACCIVS, ambo Italica lingua.
VVOLFGANGVS LAZIVS, &
IOHANNES GOROP. BECANVS, eius gentium
Origines & Migrationes;
PETRVS APIANVS, &
BARTH. AMANTIVS, eius inscript. antiquas;
IOANNES BOHEMVS, & ALEXANDER SAR-
DVS, omnium eius gentium populorumque mo-
res & ritus. Idem fecit
FRANCISCVS BELLEFORESTIVS, Gallicè.

*Spectandum dedit Ortelius mortalib. orbem,
Orbi spectandum Galleus Ortelium. P. 1659*

[illegible]

QVID EI POTEST VIDERI MAGNUM IN REBUS HUMANIS, CUI AETERNITAS
OMNIS, TOTIVSQUE MVNDI NOTA SIT MAGNITVDO. CICERO:

